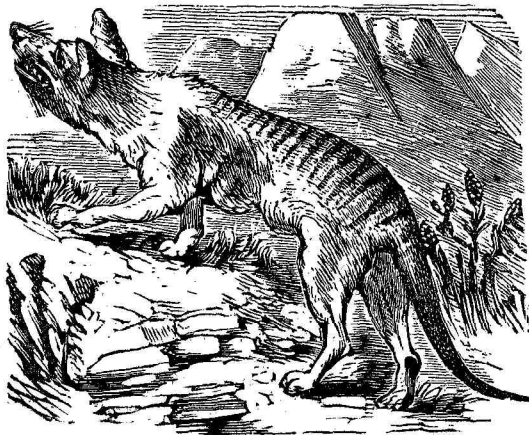

ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι αἱ λέξεις, «ἰσχύς τοῦ νόμου.»

Τὸ Λονδῖνον κατοικεῖται ἤδη ὑπὸ τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων καὶ κατέχει ἄπειρον ἔκτασιν καὶ ὄμως 12,000 μόνον τῶν ἀτυνομικῶν τούτων ὑπαλλήλων εἶναι ἱκανοὶ νὰ διατηρῶσι τὴν τάξιν καὶ νὰ παρέχουν ἀσφάλειαν εἰς πάντας. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπ' ἐναντίας ἤτις ἔχει μόνον 50,000 περίπου ψυχῶν, μὲ τὰς ἡνωμένας δυνάμεις τῆς ἀτυνομίας, χωροφυλακῆς, τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ, πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ, ὄλων ἁμοῦ συμποσομένον εἰς χιλιάς περίπου ἄνδρας δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν, οὔτε τὸ ἕν τρίτον τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ἣτις ἐπικρατεῖ εἰς τὴν μητρόπολιν ἐκείνην τοῦ κόσμου. Τὸ διατὶ οἱ διαμένοντες εἰς τὰς Ἀθήνας καλῶς γνωρίζουσιν.

ΤΑΣΜΑΝΕΙΟΣ ΛΥΚΟΣ.

Ὄστως ὀνομάζεται τὸ εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα παριστανόμενον ζῷον, ἕνεκα τῆς μεγάλης ὁμοιότητος τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ἐμπροσθίων οσέλων τε πρὸς τὰ τοῦ Λύκου. Εἶναι ζῷον ἀρπακτικόν, ἄγριον καὶ καταστρεπτικόν· ὁσάκις δὲ στενοχωρεῖται ὑπὸ τῆς πίενης ἐπιπίπτει καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ὁμοιοειδῶν του καὶ κατατρώγει τὰ ἀσθενέστερα τοῦ εἴδους του· τούτου ἕνεκα καὶ διὰ τὴν σπάνιν ἄλλης τροφῆς εἰς τὰ μέρη ὅπου εὐρίσκεται, τὸ εἶδος τοῦτο τῶν Λύκων ὄχι μόνον δὲν πολλαπλασιάζεται, ἀλλὰ καὶ ὀλιγοστεύει. Ἐν ἑλλείψει ζωϊκῆς τροφῆς, καταφεύγει καὶ εἰς φυτὰ. Κατὰ τὸ σῶμα δὲν εἶναι ζῷον μέγαν ὡς τὸν κοινὸν Λύκον· ἀλλὰ κατὰ τὴν ὠμότητα καὶ τὸ ἀρπακτικὸν δὲν εἶναι κατώτερον αὐτοῦ.

Ἡ γενέτειρα αὐτοῦ χώρα εἶναι νῆσός τις πλησίον τῆς Αὐστραλίας, καλουμένη Τασμανία, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει καὶ ἀγγλικὴ τις ἀποικία.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ.

Ἐφημερίς τις ἐκδιδομένη ἐν Βαλτιμόρη τῶν Ἡ-

νωμένων Πολιτειῶν ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περίεργα περὶ στρουθίων καὶ ἐνὸς ψιττακοῦ γεγυμνασμένων εἰς διάφορα παίγνια, καὶ ἐπιδεικνυμένων εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ὅτε ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μικροῦ τούτου πτερῶντος ὄμιλου εὐρίσκει ἀρμοδίαν θέσιν, τοποθετεῖ κυκλοειδῆ τινα τράπεζαν, ἐφ' ἧς τὰ πτηνὰ ἐξερχόμενα τοῦ κλωθίου τῶν ἐπικαθῆνται χωρὶς οὔτε φόβου νὰ αἰσθάνωνται ἐκ τοῦ συρρέοντος πλήθους, οὔτε τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν πρὸς ἀπόδρασιν. Εἶτα κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐκτελοῦσι διάφορα παίγνια, ἣτοι σημαίνουσι μικροὺς κώδωνας, οὔρουσι μικρὰ ἀμάξια, περιπατοῦσιν ἐπὶ νημάτων τεταμένως καὶ μὴ, πυροβολοῦσι διὰ πιστοκίων, χορεύουσι καὶ κινοῦνται ἐπὶ αἰωρῶν κτλ. Τὰ γυμνάσια δὲ ταῦτα γίνονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ψιττακοῦ, ὅστις προχωρῶν πρὸς τὸ μέσον τῆς τραπέζης, καὶ χαιρετῶν τοὺς παρευῶντας, κάθεται ἐπὶ μικροῦ τινος καθίσματος τεθειμένου πλησίον ἐνὸς μικροῦ κώδωνος εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ ὁποῖοι εἶναι προσηρτημένον λεπτὸν σχοινίον. Τότε πᾶς τις τῶν παρευῶντων δύναται νὰ διατάξῃ τὸν ψιττακὸν νὰ σημάνῃ τὸν κώδωνα ὅσας φοράς θέλει· οὕτω π. χ. ἂν διαταχθῇ τὸ πτηνὸν νὰ κτυπήσῃ δεκάκις τὸν κώδωνα, ἐγείρεται, λαμβάνει τὸ σχοινίον διὰ τοῦ ποδὸς καὶ σημαίνει δεκάκις, μετ' ὃ χαιρετᾷ καὶ κάθηται ἐπὶ τοῦ καθίσματος του. Τὸ παίγνιον τοῦτο ἐπανελήφθη πολλάκις, τὸ δὲ πτηνὸν οὐδέποτε ὑπέπεσεν εἰς λάθος ἀριθμητικόν. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν πτηνῶν τούτων λέγει ὁ ψιττακὸς δύναται νὰ συμάνῃ ἕως 27 φοράς κατὰ συνέχειαν οὐχὶ ὄμως περισσότερον, καὶ ὅτι ἐπὶ ἕν ὄλον ἔτος προσεπάθησε νὰ διδάξῃ τὸ πτηνὸν νὰ φθάσῃ ἕως εἰς τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, ἀλλ' ὀπῆρξεν ἀδύνατον,

ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΠΤΗΝΟΥ.

Γλαυῆς τις εἶχε κατασκευάσῃ τὴν φωλεάν της πλησίον ἐπαύλεως, ἔνθα ἐξεκόλαψε τὰ ὠά της· μικρὸς δὲ τις παῖς αἰσθανόμενος τὴν ἀντιπάθειαν ἐκείνην κατὰ τῶν γλαυκῶν, ἤτις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς χωρικοῖς, ἐφόνευσε τὰ δύο μικρὰ τῆς γλαυκῆς, ἅτινα εἶχον ἤδη ἀναπτυχθῆ καὶ ἦσαν ἔτοιμα νὰ πεταξῶσι. Μετὰ τοῦτο τὴν ἐσπέραν ὅτε ὁ παῖς ἐπανήρξατο ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὸ ἄρρεν ἴστατο περίε τῆς οἰκίας ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, ἀλλ' οὐδέεις ἔδωκεν εἰς τοῦτο προσοχήν. Ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἐξηκολούθει νὰ ἐνεδρεῖθῃ οὕτω, χωρὶς νὰ τολμήσῃ νὰ προσβάλλῃ τὸν παῖδα ἀλλὰ τὴν ἔκτιν κατ' ἣν στιγμὴν ὁ νεαρὸς χωρικὸς ἐξήρξατο τῆς ἐπαύλεως, ἣ γλαυῆ ὄρμα ἀπὸ τῆς κορυφῆς δένδρου κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ διὰ τῶν ὀνύχων του ἀπέσπασε σχεδὸν τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν. Ὁ παῖς ἐκ τοῦ

πόνου ἔπεσεν ἀναίσθητος, τὸ δὲ πτηνὸν εὐθὺς μετὰ | εἶχε σχίσει τὴν ἰριδα τοῦ ὀφθαλμοῦ κατὰ μῆκος· οὐ-
 τὴν ἐκδίωξιν ἐγένετο ἀφανές. Τὴν ἐπιούσαν προσ- | τω δὲ ὁ δυστυχῆς ἐκείνος παῖς ἀπώλεσε τὸν ἕνα ὀ-
 κληθεὶς ὁ ἰατρὸς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ ὄνυξ τῆς γλαυκῆς | φθαλμῶν. (Ἐκ τῆς Βοζαντιδος.)

ΠΡΟΣΕΥΧΗ. (8).

Γλυ κεῖ α ὦρα προσευχῆς! Ἀπόμερμένας με καλεῖς Νά πλησιάσω τολμηρῶς Ἐ ως τὸν θρόνον
 τοῦ Πατρὸς Ἐ καὶ νικῶ τὸν πειραστὴν, Καὶ ἀποκτῶ ἀναψυχὴν Δι ἀτῆς σῆς ἐπιστροφῆς, Γλυ
 κεῖ α ὦ ρα προ σου χῆς! Δι ἀ τῆς σῆς ἐ πι στροφῆς, Γλυ κεῖ α ὦ ρα προ σου χῆς!

2. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
 Ἡ ταπεινὴ μου αἵτησις
 Πρὸς τὸν Θεὸν ἄς ἀναβῆ,
 Τὸν ἔτιμον νὰ εὐλογῆ.
 Τὸ πρόσωπόν του τὸ σεπτόν,
 Τὸ ἔλεος αὐτοῦ ζητῶν,
 Ἐχω γαλήνην τῆς ψυχῆς,
 Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!

3. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
 Ἀπὸ ιδέας χαμερπεῖς,
 Ἀπὸ σκοποῦς ἀμαρτωλοῦς,
 Καὶ ἀπὸ πειρασμοῦς πολλοῦς,

Ἀπὸ ἀπάτας βλαπτικῆς,
 Ἀπὸ φροντίδας κοσμικῆς,
 Σὺ εἰς τὰ ἄνω προσκαλεῖς,
 Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!

4. Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!
 Εἶθε καθὼς ὁ Μωϋσῆς,
 Ἐπὶ Φασγὰ τὴν κορυφὴν,
 Νὰ ἴδω τὴν ὡραίαν γῆν·
 Ἐκεῖθεν δὲ νὰ ἀναβῶ
 Καὶ τὸν Ἄμνὸν νὰ ἀνομνῶ·
 Πλέον νὰ μὴ μου χρειασθῆς,
 Γλυκεῖα ὦρα προσευχῆς!